

קאן בניחות אוסקר

פסטיבל קאן ננעל אמש לאחר שהניב סרטים טובים במשורה • את פרס דקל הזהב קטף סרט תאילנדי • ג'ולייט בינוש לקחה את פרס השחקנית הטובה ביותר ופרס השחקן חולק בין שניים

ג'ולייט בינוש זכתה בפרס השחקנית הטובה ביותר צילום: חויטוט

בותרו, הגרנד פרי, זכה "Des Hommes et des Dieux" ("אנשים ואלים") של הבמאי הצרפתי קסבייה בובואה, העוסק ברציחתם של נזירים באלג'יריה. פרס השחקנית ניתן לז'ולייט ביינוש ("שוקולד") שזכתה על הופעתה בסרט "Certified Copy", סרטו דובר האנגלית הראשון של הבמאי האיראני עבאס קיארוסטמי. פרס השחקן חולק בין שניים: האווייר ברדם (זוכה פרס האוסקר על "ארץ קשוחה") שזכה על הופעתו ב"Beautiful", סרטו של אלחנדרו גונזלס איניארטו ("בבל"). השני שקיבל את הפרס הוא שחקן איטלקי, אלמוני יחד, סית, אליו ג'רמנו, על משחקו בסרט "La Nostra Vita" ("החיים שלנו").

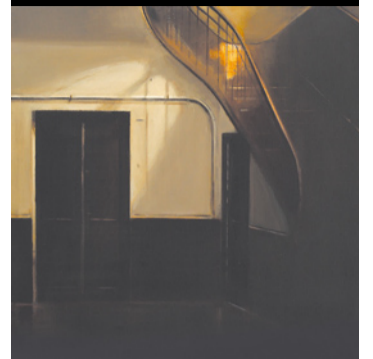
בפרס הבמאי זכה במפתיע הצרפתי מתייה אמלריק על "Un Tournee" ("מסע"), שבו הוא מגלם מפיק טל-וויזיה היוצא למסע בצרפת עם חבורת שחקניות בתיאטרון בורלסקה. אמלריק מוכר לקהל הישראלי דווקא בתור שחקן בסרטים כמו "הסוד", "סיפור חג", ו"קוואנטום של נחמה".

אכון רוזנבלום

אמש ננעל בצרפת פסטיבל קאן ה-63, אחד מפסטיבלי הקולנוע הנחשבים והחשובים בעולם. למרות שהשנה הגיעו לא מעט טענות כי מבחר הסרטים הטובים היה רל, הפסטיבל היה נוצץ וזכה לסיקור נרחב. הטקס הצרפתי לא יכול היה לברוח מההשפעות האמריקניות וניחות האוסקר הורגש לכל אורכו, שהיה אמנם פחות מצועצע, אך נהנה לא מעט מאבק כוכביים. בין מגישי הפרסים ניתן היה לראות לא מעט שחקנים אמריקנים כמו קירי סטין דאנסט ("ספיידרמן"), סלמה הייק ("פרידה") ומישל רודריגו ("מהיר ועצבני 4") וכוכבים בינלאומיים כמו גאל גרסיה ברנל ("חינוך רע") ועמנואל ביאר. Uncle Boonmee Who Can Recall His Past Lives" ("הדרוד בוני") מי שיכול לזכור את גלגוליו הקודמים", סרטו של הבמאי התאילנדי אפיצ'טפונג ויראסטקול, קטף את פרס דקל הזהב כסרט הטוב ביותר. בפרס השני בחשי

תערוכה

יונתן אמיר

היופי שבפנים

סימון אגיאשווילי, גנריה רוטשינד אמתות, ת"א

על ציוריו של סימון אגיאשווילי, המוצגים בגלריה רוטשילד אמתות, ניתן לחשוב למשל בהשוואה לעבודות המורצות בירידי אמתות. בתערוכת הענק הללו, גם לעבודות הסנסציוניות ביותר יש נטייה להפוך בנאליות. ציוריו של אגיאשווילי, לעומת זאת, ערשים את ההפך: לוקחים את הכנאלי ויוצרים ממנו סנסציה.

אגיאשווילי, אמן יליד טביליסי המתגורר בת"א אך ממעט להציג בישראל, מציג סדרת ציורים המתארים תמונות פנים של חללים, לרוב בייניים, מינימליסטיים, המורכבים מים מכמה פריטים אדריכליים. על פניו נדמה שכל מה שמופיע בציורים הוא פינת חדר, חלון או דלת, גרם מדרגות וספה, אולם למעשה, הדרמה הקטנה שיוצר הצייר בעזרת פיזור האור על פני החפצים ותחיתתם בקומפוריזיות מדויקות מייצרת עולם ציורי עשיר מאין כמותו.

בטקסט הנלווה לתערוכה מזכיר הסופר רדור בורשטיין ספר שירה של ישראל אלירז: "איך להיכנס אל חדר שממנו לא יצאת מעולם". תערוכתו של אגיאשווילי, כותב בורשטיין, "משיבה תשובה פשוטה, באמצעות הציור: לצייר כך את חדרך משמעו להיכנס אליו באמת".

גילוי החדש שבמוכר ופתיחת אירוע יומימי אל מגוון משמעותיות ורגשות, הם שניים מן הדברים היפים והמפלאים ביותר שאמתות יכולה לספק. יש בציוריו של אגיאשווילי שילוב בין כובד מזרח-אירופי לאזוריות מקומית וקלילה. אף שמדובר בציור ריאליסטי, האור שבו אינו חרימשמעי ומי כמה מן הציורים עולה תחושת חלום. אחד הדברים היפים בתערוכה הוא הימנעותה מכפיית ביוגרפיה כזו או אחרת על הציור, פה ושחרורו לצלילה אל המוכר והבנאלי של עצמו.

לינה ראשון עם אמא

בגיל 15 שנה שיחזקאל לזרוב משחק בתיאטרון ובטלוויזיה ורק עכשיו הוא מגיע להצגת ילדים • "הגעתי ככוריאוגרף, נשארתי כשחקן"

השאלון

רמי ורד

- מה היית לא אם קומיקאי?
"עורך דין פילי"
- ובאיזה תחום לא היית מוכן לעסוק?
"ראיית חשבון"
- בסרט על חיך, מי יגלם אותך?
"מה הסיכוי שיעשו עלי סרט?"
- מה יכתבו על המצבה שלך?
"רמי לא כאן יותר, לכו הביתה"
- מה הכי מרגש אותך?
"הילדים שלי"
- מה הכי מנעים אותך?
"פולטיקה"
- מתי בבית בפעם האחרונה?
"השבוע, בסרט"
- עם מי היית רוצה להיפגש לצהריים?
"עם ברוס ויליס"
- מה מעסיק אותך כרגע?
"מופע סטנד-אפ חדש שלי"
- ספר משהו שלא יודעים עליך.
"אני לא פוחת עיניים בבריכה"

יהיה אמיתי ונקי". בימים אלה משחק לזרוב בתפקיד אביגדור במחזמר "ינטל" בתיאטרון הקאמרי, ועד לא מזמן גילם את דמו תו של אלכסנדר פן במחזה "היה או לא היה" לצדה של הלנה ירלובה. הקסט של ההצגה כיכב בכותרות בשנה האחרונה לאחר שהיה מעורב בתאונת דרכים קשה בדרך חזרה מהופעה בצפון. ירלובה נפצעה קשה מאוד בתאונה ולאחר רונה חזרה לבמה.

"חזרנו להופיע עם ההצגה אחרי התאונה, אבל עכשיו ההצגה ירדה ואני חנו מתחילים חזרות למחזה חדש של ערנה מזי"א בשם 'האריסטוקרטים' שבו ישחק גיל פרנק, הלנה תחזור לשחק ועומרי ניצן יביים", מספר לזרוב.

התאונה הזאת גרמה לך לשנות את ההסתכלות על החיים?

"יש לבני אדם נטייה לשכוח מהר מאוד דברים ולחזור לחיים הקטנים האלה. אז נכון שהיו לי שבועיים-שלושה שבהם הסתכלתי קצת בפרוי פורציה על דברים, אבל לצערי אתה חוזר לאותם פחדים ולאותם חרדות".

הרבה זמן לא ראו אותך על המסך הקטן. מתכנן להפציע בטלוויזיה בקרוב?

"עכשיו אני מצטלם ל'חסים', סדרה חדשה שתעלה בהוט. אני בן 36 ואני על המסך מגיל 20. זה לא פשוט בדור שבו כל שני וחמישי צץ כוכב אחר ומי תחלפים שחקנים".

המסכים, מגיע לראשונה לזירת הילדים עם ההצגה "לב של מלך" שתעלה במדיטק בחולון בגיל 5 ביוני. המחזה מגולל את סיפורו של מלך ששולח צייד להביא לו ארנבת - מה שמתפתח למסע בלתי צפוי. את ההצגה כתב ומביים יענקל'ה יעקובסון ומשחקים בה לזרוב ואמנון וולף.

"זו באמת פעם ראשונה שאני מופיע בהצגת ילדים", צוחק לזרוב כשאני מנסה לברר איתו למה בעצם הוא צריך את זה. "האמת היא שיענקל'ה הוא חבר מאוד טוב שלי כבר שנים. פגשתי אותו כשעשיתי את ההצגת היחיד שלי 'חזי', הוא היה היועץ האמנר'תני, ואחר כך נפגשו דרכינו שוב ושוב. גם הפעם הוא קרא לי לבוא לעשות כוריאוגרפיה להצגה, ואיכשהו שחקן עזב, ואני נכנסתי במקומו".

זכור את ה בא לשחק בהצגת ילדים אתה מגיע עם גישה שונה מזו שאתה מביא לקאמרי למשל?

"האמת שלא, מבחינתי זה אותו דבר. גם אם הייתי רוצה להתייחס לזה אחרת - יענקל'ה לא היה מרשה לי. מה שכן, אני אבא לשתי בנות (בגילאי 6 ו-3 וחצי - מ"כ) אז יש לי ערך מוסף שמאוד חשוב לי. חשוב לי שיהיו מסרים חיוביים, שזה

מאיה כהן

הצגות ילדים הן בדרך כלל תחנה ראשונה בקריירה של שחקן. אולם במקרה של יחזקאל לזרוב המצב הפוך. לזרוב, שחקן וכוריאוגרף שמתחוק קריירה יצירה כבר 15 שנים בתיאטרון ועל

בדיוק כמו ההצגה לגדולים. לזרוב ואמנון וולף צילום: יוסי צנקר